

70 NĂM ĐẢNG CỘNG SẢN CẦM QUYỀN.

Nguyễn Quang Duy

Một đảng chính trị chỉ sống bằng quá khứ thêu dệt và huyền thoại lãnh tụ là một đảng đang trên đà đào thải. Nhân 70 năm ngày đảng Cộng sản cầm quyền xin bình luận về hiện tượng này.

Quốc khánh lẽ ra phải là ngày vui của toàn dân tộc, nhưng thật đáng buồn từ 2-9-1945 đảng Cộng sản từng bước cướp đi mọi quyền làm người, những quyền mà ông cha ta đã phải đổ bao xương máu giành lại từ Tàu Tây Nhật.

Ngay khi cầm quyền, đảng Cộng sản tiêu diệt mọi thành phần không theo cộng sản: Phạm Quỳnh, Tạ Thu Thâu, Lý Đông A, Trương Tử Anh, Huỳnh Phú Sổ và hàng ngàn chiến sỹ quốc gia khác đã bị cộng sản sát hại.

Về cuộc kháng chiến chống Pháp, thực ra ngày 7-12-1947, trên Vịnh Hạ Long vua Bảo Đại và Pháp đã ký kết Hiệp ước Vịnh Hạ Long thành lập Quốc gia Việt Nam độc lập và thống nhất trong Liên hiệp Pháp.

Chiến tranh thành cuộc nội chiến với hàng trăm ngàn người đôi bên đã chết. Một bên được Pháp Mỹ hỗ trợ quyết giành độc lập còn bên kia súng đạn do Nga Tàu cung cấp nhằm thực hiện quốc tế vô sản.

Sau thế chiến thứ hai, các nước Đông Nam Á như Nam Dương, Mã Lai, Phi Luật Tân, Tân Gia Ba, Miến Điện đều đã giành và giữ độc lập, họ đã không trải qua những xung đột đẫm máu như ở Việt Nam.

Khi đảng cộng sản Tàu chiếm được Bắc Kinh, đảng Cộng sản Việt bắt đầu sách lược diệt chủng tiêu diệt giai cấp tiểu tư sản và điền chủ. Lên đến 200 ngàn người bị giết, với hàng triệu nạn nhân bị ảnh hưởng từ các cuộc Chinh quân, Luyện huấn, Cải cách ruộng đất.

Cuộc phóng tay Cải cách ruộng đất "long trời lở đất" không chỉ vì mức độ giết người không gớm tay của đảng Cộng sản, nó còn tàn phá văn hóa và tiêu diệt lòng nhân bản của người dân tạo tiền đề cho việc xây dựng xã hội chủ nghĩa tại miền Bắc, ai không theo là chống, ai chống là bị tiêu diệt.

Cuộc nội chiến đúng ra phải chấm dứt khi hiệp định đình chiến Geneve chia đôi hai miền Nam Bắc được ký kết. Nhưng không cộng sản đã dẫu vũ khí, gài cán bộ, tiếp tục quấy rối miền Nam.

Đảng Cộng sản dồn tận lực để "giải phóng miền Nam", dân chúng miền Bắc bị thất lương buộc bụng phục vụ cho chiến trường miền Nam, hàng trăm ngàn thanh niên thiếu nữ đã sanh Bắc tử Nam. Hồ sơ tội ác của

cộng sản đang được mở lại, đặc biệt là các vụ diệt chủng như tại Cố Đô Huế Mậu Thân 1968.

Hiệp định đình chiến Paris được ký, để ai ở nơi đó, nhưng không cộng sản vẫn giành dân lẫn đất, vượt vĩ tuyến 17 mang quân đánh chiếm miền Nam.

Ngưỡng tưởng hòa bình đã đến và sách lược hòa hợp và hòa giải sẽ được áp dụng, nào ngờ sau 30-4-1975 người thì đi cải tạo, người thì đi kinh tế mới, người bị đánh tư sản, người bị bắt vào hợp tác... cả nước "thống nhất" trong nhà tù cộng sản.

Người người bỏ nước ra đi, bỏ mình trên biển cả. Số người chết khi hòa bình không thua số người chết lúc chiến tranh.

Tưởng hòa bình tiếp tục ai ngờ rằng lại cắn tét môi. Đảng Cộng sản Việt nhận súng Nga, đảng Cộng sản Miền nhận súng Tàu hai bên bắn giết lẫn nhau. Trung cộng cho đàn em Việt cộng một bài học để đời, biên giới phía Bắc gần như bị xóa sạch. Cuộc tranh chấp nội bộ quốc tế cộng sản đã lấy đi trăm ngàn sinh linh.

Nói chung bốn cuộc chiến tranh đều dễ dàng tránh khỏi hay không phải gây ra. Nhưng không hăng triệu sinh linh đã chết để đảng Cộng sản được cầm quyền. Hàng triệu người khác vẫn mang đầy thương tích từ thể xác đến tinh thần. Cả dân tộc Việt bị chia cắt vết thương vẫn tiếp tục rỉ máu.

Để cầm quyền đảng Cộng sản sẵn sàng ký kết văn kiện bán nước như Phạm văn Đồng tuyên bố chủ quyền của Trung cộng ở Biển Đông bao gồm Hoàng Sa và Trường Sa, hay chấp nhận biên giới Việt Miền theo bản đồ Quốc vương Sihanouk đưa ra năm 1964 mà nhiều phần lãnh thổ Việt Nam thuộc về Cam Bốt.

Đã thế đảng Cộng sản còn ký nhiều Hiệp Định về biên giới với Tàu theo đó Việt Nam mất hàng ngàn cây số vuông đất liền và hàng chục ngàn cây số vuông biển cả, Ai Nam Quan, Thác Bản Giốc, nằm trong số những vùng đã mất.

Đến năm 1986 Việt Nam rơi vào khủng hoảng, bị thế giới cô lập, kinh tế kiệt quệ, người dân cơ cực, đảng Cộng sản buộc phải "đổi mới" về kinh tế và ngoại giao. Việc "đổi mới" chẳng gì mới lạ, là trở lại đường lối kinh tế và ngoại giao của Việt Nam Cộng Hòa và các nước trong vùng.

Điều đáng tiếc đảng Cộng sản vẫn giữ độc quyền chính trị và cải cách nửa vời theo "kinh tế thị trường" nhưng lại "định hướng xã hội chủ nghĩa", một định hướng không ai biết đi về đâu.

Chính Nguyễn Tấn Dũng cũng phải thừa nhận Việt Nam đứng chót trong nhóm ASEAN-6 (Brunei, Nam Dương, Mã Lai, Phi Luật Tân, Thái Lan và Tân Gia Ba). Trên thực tế Việt Nam cũng kém Lào, Campuchia, Miến Điện về một số mặt và có thể bị các quốc gia này vượt qua.

Sau 70 năm cầm quyền, Việt Nam vẫn là một nước nghèo và lạc hậu, lại thiếu cải cách chính trị nên lại đứng hàng đầu thế giới về tham nhũng. Văn hoá, xã hội, giáo dục thì suy đồi khủng hoảng.

Không thay đổi chính trị nên mọi tiếng nói kêu đòi công bằng, dân chủ và bảo vệ tổ quốc đều bị đảng Cộng sản thẳng tay bắt bớ, khủng bố, sách nhiễu... Đảng Cộng sản đang tiếp tục cuộc chiến chống lại mọi thành phần dân tộc, không chấp nhận độc quyền cộng sản.

Tình hình Việt Nam đang thay đổi đảng Cộng sản ngày càng phân hóa, diễn biến hòa bình ngày càng khốc liệt, quan điểm thoát Trung ngày càng công khai, đòi hỏi thay đổi chính trị ngày càng tăng thêm và các biến động Biển Đông sẽ ảnh hưởng đến tình hình Việt Nam.

Được biết 2-9-2015 Hà Nội năm sẽ có 30.000 người tham gia diễu binh và diễu hành chỉ nhằm đánh bóng chế độ. Rõ ràng đảng cộng sản chỉ sống bằng quá khứ thêu dệt và huyền thoại lãnh tụ và đang trên đường đào thải.

Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
2/09/2015

www.vietnamvanhien.net

